RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 231.899 van 9 juli 2015
in de zaak A. 214.597/VII-39.281.

In zake : het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Steve Ronse en Gilles Dewulf
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Beneluxpark 27B
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

Samir AIAU
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom Swerts
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 24 december 2014, strekt tot de nietigverklaring van het arrest MHHC-14/86-VK van het Milieuhandhavingscollege van 2 december 2014 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de gewestelijke entiteit van 14 januari 2014, houdende het opleggen van een alternatieve bestuurlijke geldboete aan Samir Aiau wegens het exploiteren van een herstelwerkplaats voor voertuigen zonder de daartoe rechtens vereiste melding te hebben gedaan en met schending van verschillende toepasselijke milieuvoorwaarden, ontvankelijk en in de aangegeven mate gegrond wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Een beschikking van 9 januari 2015 verklaart het cassatieberoep toelaatbaar.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 juni 2015.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Deborah Smets, die loco advocaten Steve Ronse en Gilles Dewulf verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Frederic Van Camp, die loco advocaat Tom Swerts verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Het cassatieberoep is gericht tegen een arrest van het Milieuhandhavingscollege waarin de exceptie van de verzoekende partij omtrent de afwezigheid van ondertekening van de inleidende akte met de volgende motivering werd verworpen:

> "3.2.1.1. De verwerende partij ontwikkelt de eerste exceptie als volgt: '(...) het verzoekschrift [wordt] afgesloten (...) door een gedrukte tekst en niet door een handtekening, zoals vereist. Nu niet naar eis van recht blijkt dat het verzoekschrift door de verzoekende partij is ondertekend, moet, met toepassing van artikel 7, §1, laatste lid, Procedurebesluit worden besloten tot de onontvankelijkheid van het beroep.'
>
> 3.2.1.2. Artikel 7, §1, laatste lid, Procedurebesluit luidt als volgt: 'Het verzoekschrift wordt gedagtekend en, op straffe van onontvankelijkheid, door de verzoekende partij ondertekend.'
>
> Te dezen eindigt het verzoekschrift met de vermelding, in gedrukte letters 'Met vriendelijke groet, Samir Aiau', zonder enige handgeschreven toevoeging.
>
> Het Milieuhandhavingscollege stelt vast dat de ratio legis van de ondertekening hierin bestaat dat de ondertekenaar van een tekst deze tekst kent en hem zich toe-eigent. Het Procedurebesluit preciseert niet wat als een ondertekening wordt aanzien zodat de spraakgebruikelijke omschrijving geldt. Het Groot Woordenboek van de Nederlandse taal omschrijft het begrip 'ondertekenen' als het 'zijn naam onder iets zetten, met zijn handtekening bekrachtigen'.
>
> In casu heeft de verzoekende partij ontegensprekelijk haar naam onder haar verzoekschrift gezet. Zij heeft het als dusdanig 'ondertekend' in de spraakgebruikelijke betekenis van het woord. Mede in acht genomen dat de verzoekende partij haar naam en adres bovenaan het verzoekschrift typte en tevens eigenhandig op de briefomslag van het verzoekschrift schreef, stelt het Milieuhandhavingscollege vast dat zij zich de inhoud van het verzoekschrift heeft eigen gemaakt, en het verzoekschrift aldus aan de vereiste van artikel 7, §1, laatste lid, Procedurebesluit beantwoordt".

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunten van de partijen

4. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 7, § 1, tweede lid, samengelezen met artikel 4 van het besluit van de

Vlaamse regering van 27 mei 2011 houdende vaststelling van de rechtspleging voor het Milieuhandhavingscollege.

Het middel houdt in essentie in dat het verzoekschrift dat de huidige verwerende partij bij het Milieuhandhavingscollege had ingediend geen handtekening vertoont, en enkel een gedrukte vermelding bevat van de naam van haar zaakvoerder, terwijl de geschonden geachte bepalingen duidelijk opleggen dat dergelijk verzoekschrift wordt “ondertekend”.

Ten onrechte neemt het Milieuhandhavingscollege volgens de verzoekende partij aan dat de term “ondertekend” in zijn normale spraakgebruikelijke betekenis moet worden begrepen als zou het volstaan dat de gedrukte naam van de beroepsindiener op het beroepschrift voorkomt, en dat een handgeschreven handtekening niet vereist is.

De verzoekende partij verwijst naar rechtspraak en rechtsleer waaruit zou blijken dat een met de hand aangebrachte, “fysieke” handtekening wel degelijk vereist is, en merkt ook op dat “ondertekenen” volgens het Van Dale-woordenboek een eigenhandig geschreven handtekening veronderstelt. Procedurestukken moeten volgens haar steeds voorzien zijn van een handgeschreven handtekening om rechtsgeldig ingediend te zijn.

Beoordeling

5. Artikel 7, § 1, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse regering van 27 mei 2011 houdende vaststelling van de rechtspleging voor het Milieuhandhavingscollege bepaalt dat het verzoekschrift dat bij het college wordt ingediend moet zijn gedagtekend, en “op straffe van onontvankelijkheid, door de verzoekende partij ondertekend”.

Te dezen heeft de bodemrechter gemotiveerd waarom, volgens hem, de vermeldingen onderaan van het verzoekschrift, in samenlezing met de

dossierstukken, waaronder een handgeschreven stuk, wel degelijk als een bekrachtiging van de inhoud ervan moeten worden aanzien.

De bodemrechter somt de feitelijke elementen op waaruit hij afleidt dat het te dezen gaat om een ondertekening “in de spraakgebruikelijke betekenis van het woord”.

Uit die feitelijke elementen kon het Milieuhandhavingscollege op onaantastbare wijze afleiden dat die vermeldingen samen het met de hand geschreven teken vormen waarmee de indiener van het beroep zich het verzoekschrift eigen maakt.

Het enig middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen juli tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Peter Sourbron,	staatsraad,
Patricia De Somere,	staatsraad,

bijgestaan door

Bart Tettelin,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Bart Tettelin	**Eric Brewaeys**